

2. W pozostałych okresach wymienione w ust. 1 gatunki korzystają z ochrony na warunkach określonych w ustawie.

§ 2. Wojewoda może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zawieszać polowanie na dany gatunek na okres do 3 lat, skracać lub wydłużać okres polowań do 14 dni, po uprzednim zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady łowieckiej oraz właściwej regionalnej dyrekcji lasów państwowych.

§ 3. 1. Jeżeli początek okresu polowań przypada na dzień następny po dniu lub po dniach uznanych za wolne od pracy, okres ten rozpoczyna się pierwszego dnia uznanego za wolny od pracy.

2. Jeżeli koniec okresu polowania przypada na dzień

poprzedzający dzień lub dni uznane za wolne od pracy, okres ten upływa z ostatnim dniem uznanym za wolny od pracy.

3. Wszystkie soboty traktowane są jak dni wolne od pracy.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 17 i Nr 22, poz. 162).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1995 r.

Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa: *S. Żelichowski*

127

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 lutego 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji środków zamiejscowych tego Sądu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 4, poz. 8, Nr 19, poz. 68 i Nr 27, poz. 111, z 1989 r. Nr 73, poz. 436, z 1990 r. Nr 53, poz. 306 i z 1994 r. Nr 122, poz. 593) oraz art. 125 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421, Nr 105, poz. 509 i Nr 109, poz. 526) w związku z art. 10 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1981 r. w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego Sądu (Dz. U. Nr 5, poz. 21, z 1982 r. Nr 45, poz. 301, z 1986 r. Nr 38, poz. 190, z 1990 r. Nr 61, poz. 356, z 1992 r. Nr 80, poz. 413, z 1993 r. Nr 71, poz. 343 i z 1994 r. Nr 86, poz. 404) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 w pkt 3 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) podejmuje uchwały zawierające rozstrzygnięcia za-

gadnień prawnych w kwestiach budzących poważne wątpliwości w konkretnej sprawie, przedstawionych w formie pytań prawnych przez samorządowe kolegia odwoławcze.”;

2) w § 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalnością ośrodka zamiejscowego kieruje prezes ośrodka, powoływany spośród sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego przez Prezesa tego Sądu za zgodą kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego.”

§ 2. W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostanie ogłoszony sporządzony przez Ministra Sprawiedliwości jednolity tekst rozporządzenia z dnia 25 lutego 1981 r. w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego Sądu, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Cimoszewicz*

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 lutego 1995 r.

w sprawie kontroli przestrzegania praw osób z zaburzeniami psychicznymi przebywających w szpitalach psychiatrycznych i domach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kontrolę legalności przyjmowania i przebywania w szpitalach psychiatrycznych i domach pomocy społecznej,

zwanych dalej „zakładami”, osób z zaburzeniami psychicznymi oraz warunków, w jakich osoby te przebywają, sprawuje sędzia obeznany z problematyką ochrony zdrowia psychicznego, wyznaczony przez prezesa sądu wojewódzkiego, w którego okręgu znajduje się zakład.

§ 2. 1. Kontrola, o której mowa w § 1, obejmuje w szczególności:

- 1) prawidłowość dokumentacji medycznej stanowiącej podstawę przyjmowania i przebywania w zakładzie osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 2) prawidłowość dokumentacji medycznej dotyczącej zastosowania przymusu bezpośredniego oraz stosowania świadczeń zdrowotnych stwarzających podwyższone ryzyko dla pacjenta,
- 3) zasadność dalszego pobytu w szpitalu psychiatrycznym w przypadkach hospitalizacji powyżej 6 miesięcy,
- 4) przestrzeganie praw osób przebywających w zakładzie, określonych w ustawie o ochronie zdrowia psychicznego oraz w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej, a także w przepisach o pomocy społecznej.
- 5) warunki bytowe w zakładzie,
- 6) działalność zakładu w zakresie współpracy z sądem i kuratorami sprawującymi nadzór nad osobami z zaburzeniami psychicznymi, przebywającymi w zakładzie,
- 7) współdziałanie zakładu z rodzinami i opiekunami osób z zaburzeniami psychicznymi,
- 8) prawidłowość i terminowość załatwiania skarg i wniosków osób z zaburzeniami psychicznymi przebywających w zakładzie.

2. Sędzia zawiadamia kierownika zakładu o przystąpieniu do czynności kontrolnych.

§ 3. W toku sprawowanej kontroli sędzia udziela kontrolowanemu zakładowi pomocy prawnej, zwłaszcza w zakresie przepisów odnoszących się do ochrony zdrowia psychicznego.

§ 4. Sędzia wykonuje w granicach swych uprawnień czynności, o których mowa w § 2 ust. 1, przez:

- 1) kontrole zakładów — przeprowadzane co najmniej raz w roku lub doraźnie — obejmujące całokształt spraw podlegających kontroli albo kontrole obejmujące tylko niektóre zagadnienia, przeprowadzane w miarę potrzeby,
- 2) kontakt bezpośredni z przebywającymi w zakładach osobami z zaburzeniami psychicznymi,
- 3) wydawanie zaleceń pokontrolnych oraz sprawdzanie prawidłowości i terminowości ich realizacji,

- 4) podejmowanie innych czynności zmierzających do usunięcia uchybień i zapobiegania ich powstawaniu.

§ 5. 1. Po zakończeniu kontroli sędzia zapoznaje kierownika zakładu z jej wynikami, umożliwiając ustosunkowanie się do dokonanych ustaleń oraz do propozycji zaleceń pokontrolnych. W miarę potrzeby organizuje się naradę pokontrolną, w której powinni brać udział również inni pracownicy kontrolowanego zakładu.

2. O terminie i przedmiocie narady pokontrolnej zawiadamia się organ sprawujący nadzór nad kontrolowanym zakładem.

§ 6. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się sprawozdanie. Sprawozdanie powinno zawierać w szczególności dane dotyczące zakresu kontroli, oceny sposobu wykonania zaleceń związanych z poprzednią kontrolą, wyniki przeprowadzonej kontroli oraz zalecenia pokontrolne.

2. Oryginał sprawozdania przechowuje się w aktach właściwego sądu wojewódzkiego. Prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania w terminie 14 dni od zakończenia kontroli właściwemu sądowi opiekuńczemu, kierownikowi kontrolowanego zakładu oraz organowi sprawującemu nadzór nad zakładem.

3. W razie stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kontrolowanego zakładu, prezes sądu wojewódzkiego przesyła odpis sprawozdania również odpowiednio Ministerstwu Zdrowia i Opieki Społecznej lub Pracy i Polityki Socjalnej.

§ 7. 1. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nad nim nadzór może — w terminie 14 dni od dnia otrzymania sprawozdania — zgłosić prezesowi sądu wojewódzkiego zastrzeżenia lub wnioski dotyczące ustaleń i zaleceń pokontrolnych.

2. Kierownik kontrolowanego zakładu lub organ sprawujący nad nim nadzór, na żądanie sędziego, składa w terminie 14 dni informację dotyczącą zakresu i sposobu wykonania zaleceń pokontrolnych.

§ 8. Prezes sądu wojewódzkiego może organizować — w celu ujednoczenia metod kontroli — narady z udziałem sędziów sprawujących kontrolę zakładów, kierowników kontrolowanych zakładów oraz lekarzy psychiatrów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Cimoszewicz*

129

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 lutego 1995 r.

w sprawie sposobu prowadzenia sądowego rejestru spółdzielni.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 6, poz. 33, z 1990 r. Nr 6, poz. 36 i 37 i Nr 14, poz. 87, z 1991 r. Nr 83, poz. 373, Nr 111, poz. 480 i Nr 115, poz. 496, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 oraz z 1994 r. Nr 90, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr spółdzielni składa się z dwóch działów:

- 1) działu A, do którego wpisuje się spółdzielnie i banki spółdzielcze, zwane dalej „spółdzielniami”,

- 2) działu B, do którego wpisuje się związki rewizyjne i związki gospodarcze, zwane dalej „związkami”.

§ 2. Dla każdego działu rejestru prowadzi się oddzielną księgę rejestrową.

§ 3. Księgi rejestrowe w dziale A i B składają się z rubryk, do których wpisuje się:

- 1) numer kolejny wpisu,
- 2) nazwę i siedzibę spółdzielni lub związku,
- 3) przedmiot działalności spółdzielni lub przedmiot działania związku oraz czas trwania spółdzielni lub związku, jeśli jest ograniczony,